

χουσα ἐγγυήσεις ἀμεροληψίας. Εἰς ἣν τὸ ἄρθρον ὀρίζει, δὲν ὑπάρχει κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέων, οὐδ' ἀτομικὰ συμφέροντα παρεμβαίνουν. Ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐστὶν ὁ πάντων μᾶλλον ἐπιβλέπων ἐκ περιωπῆς, οὐδὲ πρόκειται ἐνταῦθα περὶ πολιτικῆς εὐθύνης ἢ ἐνεργείας, ἀλλὰ μόνον περὶ τῆς ἀνευ ὑστεροβουλίας κυρώσεως ἐκείνων οὓς ἡ κοινὴ φήμη ἀνακηρύττει. Ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐστὶν ἴσως ὁ μόνος οὐδὲν συμφέρον ἔχων τοῦ νὰ ἐκλέξῃ ἄλλους ἢ τοὺς κοινῶς ἀναγνωριζομένους ὡς τοὺς ἱκανωτέρους. Ὁ μέγας σκοπὸς τῆς ἐκλογῆς, ἐξασφαλιζόμενος ὑπὸ τοῦ μεγάλου προσώπου τοῦ ἐκλογέως, ἐστὶν ἐπαρκεστάτη καὶ ἡ μόνη βεβαία ἐγγύησις.

Ἀλλὰ καὶ ἂν τις ἐνίστε, ὅπερ ἤκιστα πιθανόν, οὐχὶ ἐπιτυχῆς ὑποτεθῇ ἐκλογή, ἢ ζημία ἔσται μικρά, καθ' ὅσον ταχέως θέλει διορθοῦσθαι, τῶν λοιπῶν ἐκλογῶν γινομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ κανονιστικοῦ διατάγματος, ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῶν, ἅτινα καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὑπόληψιν ἀποβλέποντα θέλουσι προσπαθεῖν νὰ ἐκλέγωσιν ἑαυτοῖς συναδέλφους τιμῶντας αὐτοὺς μᾶλλον ἢ τὸ ἐναντίον.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νομοσχεδίου ἀναφέρεται εἰς τὰ τῆς περιουσίας τῆς Ἀκαδημίας, ἃ λεπτομερέστερον κανονίζουν εἰς τὰ ἄρθρα 26-31 τοῦ σχεδίου τοῦ διατάγματος. Ὡς εἶπον, ἀγνοῶ ἂν ὁ μακαρίτης Σίνας πλὴν τῆς πολυδαπάνου οἰκοδομῆς ἀφῆκε καὶ ἄλλο τι διὰ τὴν Ἀκαδημίαν. Τὸ σχέδιον τοῦ Διατάγματος στηρίζεται ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ὅτι δὲν ἀφῆκε. Κατ' αὐτὸ ἡ Ἀκαδημία δὲν θέλει παράγει ἔργα ἐπιστημονικά, ἐν ὅσῳ στερεῖται πόρων, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θέλει ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ἔσται τὸ πρῶτον βῆμα καὶ τὸ ἀναγκαϊότατον. Δι' αὐτὸ ἡ Ἑλλάς θέλει παῦσει καθυστεροῦσα, ὡς μέχρι τοῦδε, ὑπὸ ταύτην τὴν σπουδαιοτάτην ἔποψιν, τῶν ἄλλων χριστιανικῶν ἐθνῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ Ῥωμανία κέκτηται Ἀκαδημίαν, καὶ εἶδον κατ' ἐντολὴν καὶ βραβεύσει αὐτῆς ἐκδιδομένην ὥραϊαν Ῥωμανικὴν μετάφρασιν τοῦ Ἡροδότου μετὰ πλουσιωτάτων σχολίων. Ἄν δὲν ἀπατώμαι, Ἀκαδημίαν ἔχει καὶ ἡ Σερβία.

Ἡ ἑλλειψὶς πόρων δὲν μὲ φοβίζει τὰς αὐτάς, καὶ ἔτι μείζονας ἐνστάσεις ἀπῆντων ὅτε, πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα, Σύμβουλος ὢν τοῦ ὑπουργείου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἐπέμενον ὑπὲρ ἰδρύσεως Πανεπιστημίου, καὶ οἱ μὲν ἀντέλεγον ὅτι χρήματα, οἱ δὲ ὅτι ἄνθρωποι ἐλλείπουσιν, οἱ δὲ, ἐν οἷς καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀντιβασιλείας Ἀρμανσπεργ, καὶ ὁ μακαρίτης Μανούσης, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν ἦν ἔτι ὥριμος διὰ Πανεπιστήμιον· ἀλλ' ἐπέμεινα, τὸ διάταγμα ἐξεδόθη διὰ μόνον 11 καθηγητὰς κατ' ἀρχάς. Τίς δ' ἀγνοεῖ σήμερον πόση εἶναι ἡ περιουσία του, πόσοι καὶ ὅποιοι οἱ ἐν αὐτῷ διδάσκοντες

καὶ τί τὸ πλῆθος τῶν διδασκομένων; Ἀρκεῖ νὰ γίνωνται ἐπιχειρήσεις ἀληθοῦς καὶ μεγάλης ἐθνικῆς ὠφελείας, καὶ μεγαλεπήβολος ὁμογενῶν πατριωτισμὸς δὲν ἐλλεῖπει ἵνα τὰς ὑποστηρίξῃ.

Ἄλλ' ὑπὸ τίνων ἤκουσα καὶ τοῦτο ἀντιπαράτρουμένον; Ἡ Ἀκαδημία θέλει ἀκαδημαϊκοῦς. Καὶ τίνες εἰσὶ μεταξύ ἡμῶν οἱ ἄξιοι τοῦ βαθμοῦ τούτου; Πῶς; Μὴ ὁ Ἀσώπιος, ὁ Βάμβας, ὁ Σκαρλάτος Βυζάντιος, ὁ Φίλιππος Ἰωάννου, ὁ Μανούσης, κρίνονται αὐτῆς κατώτεροι; Θὰ μ' εἰπῶσιν ὅτι ἀναφέρω ἀποθάνοντας. Ἀλλὰ διατί τοὺς ἀφήσαμεν ν' ἀποθάνωσι πρὶν στολισμεν διὰ τῶν ὀνομάτων των τὸ κατὰστημα ὃ πρέπει νὰ γίνῃ τῆς Ἑλλάδος τὸ διανοητικὸν ἐγκαύχημα, καὶ πρὶν ἡ χαράξωσι τὴν ὁδὸν ἣν καὶ οἱ διάδοχοί των ὄφειλον νὰ βαδίσωσιν;

Τὸ κατ' ἐμέ δ' ἀρνούμαι, καὶ οὐδεὶς νομίζω, θὰ δι᾽ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ὅλοι ἀπέθανον. Μή, προκειμένου περὶ ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν γνώσεων, περὶ γλωσσολογίας, ἄνδρες ὡς ὁ Παπαρρηγόπουλος, ὁ Ρενιέρης, ὁ Κουμανοῦδης, ὁ Κόντος, ὁ Βερναρδάκης, ἐὰν ἐκκληῖτο, περὶ πολιτικῶν θεωριῶν, ὡς ὁ Καλλιγᾶς, ὁ Σαρίπολος, ὁ Ἰ. Σοῦτσος, καὶ τόσοι ἄλλοι ἐπὶ τούτους καὶ ἄλλους κλάδους τῆς ἐπιστήμης, δὲν εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ καταλάβωσιν ἐντῆμως, οὐ μόνον παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ θέσεις εἰς Ἀκαδημίας;

Ὁ ξένος, ἐπισκεπτόμενος τὰς Ἀθήνας, πῶς ν' ἀπόσχη τῆς καταστρεπτικῆς δι' ἡμᾶς ἀντιπαρθέσεως, ὅτι ἐν μὲν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ὁ Πλάτων καὶ οἱ ὁπαδοὶ του τόπον συνεδριάσεων δὲν εἶχον ἄλλον ἢ τὸν κῆπον τοῦ ἀκαδήμου, ἀλλ' ἐδόξασαν τὴν Ἑλλάδα διὰ τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν ἐρευνῶν καὶ θεωριῶν, σήμερον δ' ἔχουσιν αἱ Ἀθῆναι ἀνάκτορα ἀκαδημαϊκά, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς γλαυκὲς μόνον οἰκοῦσι καὶ κρώζουσι; Τοιαύτας σχέψεις ἵνα προλάβω καὶ παρὰ τῷ Γερμανῷ ὃν ἐξενάγουν, τὸν ἐμάκρυνα τῆς Ἀκαδημίας, καὶ τὸν λόγον ἀπέστρεψα ἀπ' αὐτῆς.

A. P. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σίνα ἀνεγερθὲν μέγαρον, Ἑθνικὴ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία, ἐκ τῶν ἐπισημοτάτων Ἑλλήνων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν συγκειμένη, καὶ εἰς τμήματα διηρημένη, σκοπὸν δ' ἔχουσα τὴν διὰ τῶν ἔργων τῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ τῶν σχέσεων μετ' ἀλλοδαπῶν ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν καταστημάτων, σύμπραξιν εἰς προαγωγὴν τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων.

Καθῆκον αὐτῆς ἔσται προσεῖν καὶ ἡ γνωμοδότησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀφορῶντων ἀντικειμένων, ὡς αἰσὶν ζητεῖται.

2. Ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας ἐναπο-
κεῖται εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν· τὰ δὲ τέσσαρα πρῶτα
μέλη ἐκάστου τμήματος θέλουσιν ἐκλεχθῆ ὑπὸ τοῦ
Βασιλέως διὰ διατάγματος.

3. Ἡ Ἀκαδημία, ὡς ἠθικὸν πρόσωπον, κέκτηται
περιουσίαν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Σίνα δωρηθὲν αὐτῇ μέγα-
ρον, καὶ πᾶσαν διανθήποτε προικοδοτήσιν καὶ προσφο-
ράν, ἣν δεχομένη δύναται νὰ διαχειρίζεται κατὰ τὰς
ἰδίας ἀνάγκας.

4. Ὁ κανονισμὸς τῆς Ἀκαδημίας θέλει ὁρισθῇ
διὰ Β. Διατάγματος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

1. Ἰδρύεται ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν ἄμεσον προ-
στασίαν τοῦ Βασιλέως, καὶ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ
Ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ἐθνικῇ
Ἑλληνικῇ Ἀκαδημία, ἥς σκοπὸς ἐστὶν ἡ
ὑπὸ τῶν ἐπισημοτέρων λογίων καὶ καλλιτεχνῶν τοῦ
ἔθνους δι' ἰδίων αὐτῶν ἔργων καὶ διὰ σχέσεων μετ'
ἀλλοδαπῶν πεπαιδευμένων καὶ ἀκαδημιῶν προαγωγή
ἐν γένει τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, καὶ ἡ γνωμοδο-
τήσις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅταν ζητῆται, ἐπὶ τῶν
τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ἀφορῶντων ἀντικειμένων.

2. Ἡ Ἀκαδημία περιλαμβάνει πέντε τμήματα,
ισόβαθμα πρὸς ἄλληλα, πρυτανεύοντα δὲ κατὰ τὴν
ἐπομένην σειρὰν ἕκαστον ἀνὰ ἓν ἔτος τῆς ὅλης Ἀκα-
δημίας.

Α'. Τὸ φιλολογικὸν ἢ καλλιλογικόν,
ιδίως τοὺς ἐξοχωτέρους τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων
καὶ ποιητῶν περιλαμβάνον, καὶ τῆς καλλιτεχνίας
καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῆς γλώσσης ἐπιμελούμενον.
Ἔργον αὐτοῦ ἔσται καὶ ἡ σύνταξις τοῦ Νεοελληνικοῦ
λεξικοῦ.

Β'. Τὸ ἱστορικὸν, περὶ τὰς ἱστορικὰς καὶ ἀρ-
χαιολογικὰς ἐπιστήμας ἀσχολούμενον.

Γ'. Τὸ φυσικομαθηματικὸν τὰς φυσικὰς,
μαθηματικὰς καὶ φυσικοῖστορικὰς ἐπιστήμας ἀντι-
κείμενον ἔχον.

Δ'. Τὸ φιλοσοφικὸν, ἀσχολούμενον περὶ τὴν
φιλοσοφίαν καὶ τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας.

Ε'. Τὸ καλλιτεχνικὸν ἀντικείμενον ἔχον τὰς
εἰκαστικὰς τέχνας μετὰ τῆς μουσικῆς.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας εἰσὶν ἰσόβια καὶ
τριῶν κατηγοριῶν τακτικὰ, ἐπιτίμα καὶ ἀντε-
πιστέλλοντα.

4. Ὁ ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν μελῶν
ἐκάστου τμήματος ἐστὶ 15. Ἐκλέγονται δὲ ὡς τοι-
αῦτα μόνον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις σταθερὰν διαμονὴν
ἐχόντων, καὶ διὰ συγγραμμάτων διακριθέντων πε-
παιδευμένων. Διὰ δὲ τὸ Ε'. τμήμα καὶ οἱ ἀντί συγ-
γραμμάτων καλλιτεχνικὰ ἔργα λόγου ἄξια παραγα-
γόντες, ἀπαιτουμένου ὅμως συγχρόνως ὅπως ὦσι καὶ
ἄνδρες λόγιοι.

5. Ἐπίτιμα μέλη δύναται νὰ ἐκλεχθῶσιν εἰς ἓν
ἕκαστον τῶν τμημάτων 12 μὲν ἐξ ὁμογενῶν, 24 δ'
ἐξ ἀλλογενῶν, τὰ ἔχοντα πάντα τὰ προσόντα τῶν
τακτικῶν, μὴ ἐγκατεστημένα δ' ἐν Ἀθήναις. Ταῦτα
ὅταν ἐπιδημῶσιν ἐν Ἀθήναις ἔχουσι τὸ δικαίωμα
τοῦ παρευρίσκεισθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἀκαδη-
μίας καὶ τῶν τμημάτων εἰς ἃ ἀνήκουσι, τοῦ ἀναγι-

νώσκειν ἐν αὐτοῖς ἴδια ἔργα, τοῦ συζητεῖν μετὰ τῶν
λοιπῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ ψηφοφορεῖν.

Ἄν δὲ μέλος ἐπίτιμον ἔλθον κατοικήσῃ σταθερῶς
ἐν Ἀθήναις λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν πρώτην τυχόν
ἐν τῷ τμήματι εἰς ὃ ἀνήκει κενουμένην θέσιν μέλους
τακτικοῦ· ἐξ ἐναντίας δὲ μέλος τακτικόν, μεταθὲν
ἐξ Ἀθηνῶν ἀλλαγῇ τὴν μόνιμον διαμονὴν αὐτοῦ,
θεωρεῖται ὡς ἐπίτιμον, καὶ κενωθείσης θέσεως ἐπιτί-
μου καταλαμβάνει αὐτὴν αὐτοδικαίως, θεωρούμενον
ἕως τότε ὡς ὑπεράριθμον.

6. Ἀντεπιστέλλοντα δὲ μέλη εἰσὶν οἱ λόγιοι ἢ οἱ
καλλιτέχναι, οὓς, εἰς ἀριθμὸν ἀόριστον, ἕκαστον
τμήμα ἐκλέγει ἵνα δι' ἀλληλογραφίῶν συντελώσιν εἰς
τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Οἱ ἀντεπιστέλλοντες δύναται, ὅταν ἐπιδημῶσιν
ἐν Ἀθήναις, νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις
τῶν ἰδίων τμημάτων, ν' ἀναγινώσκωσιν, ἀδεία τοῦ
προεδρεύοντος, ἐκθέσεις, καὶ ζητούμενοι νὰ δίδωσι
διασαφήσεις, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ συζητῶσιν.

Ὁ δ' ἐπὶ δέκα ἔτη ὡς ἀντεπιστέλλων διακριθεὶς
δι' ἐξόχων ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, αἵτινες νὰ
μνηστεύσιν περὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ, δύναται νὰ
ἐκλεχθῇ εἰς χρεύουσαν θέσιν μέλους ἐπιτίμου ἢ
καὶ τακτικοῦ, καίτοι μὴ ἐκπληρώσας τὸν ὅρον τῆς
ἐκδόσεως συγγραμμάτων.

7. Ὁ αὐτὸς δύναται νὰ εἶναι συγχρόνως τακτικόν
ἢ ἐπίτιμον μέλος διαφόρων τμημάτων.

8. Ἐκαστον τμήμα συνεδριάζει ἅπασι τῆς ἐβδομά-
δος, καθ' ἑτέραν ἡμέραν, τὸ μὲν Α'. τὴν Δευτέραν,
τὸ δὲ Β'. τὴν Τρίτην, τὸ Γ'. τὴν Τετάρτην, τὸ Δ'.
τὴν Πέμπτην καὶ τὸ Ε'. τὴν Παρασκευήν.

9. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς πρώτης ἐβδομάδος
ἐκάστου μηνὸς οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τῶν τακτικῶν καὶ
τῶν ἐπιδημούντων ἐπιτίμων μελῶν παρευρίσκεται.
Εἰσὶ δ' αὐταὶ ἀποκλειστικῶς ὠρισμένοι διὰ τὰς ἐσω-
τερικὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ οἰκονομικὰ ἐκάστου τμή-
ματος, διὰ τὰς ἐκλογὰς μελῶν, ἀρχῶν ἢ ἐπιτρο-
πῶν, καὶ διὰ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν ἄτομα. Εἰς αὐτὰς
δὲ προσέτι ἀναγινώσκονται καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν εἰση-
γητῶν ἢ ἐπιτροπῶν περὶ ὑποθέσεων ἐρ' ὧν ἡ κυβέρ-
νησις ζητεῖ τὴν κρίσιν τοῦ τμήματος. Ἡ δ' ἀπάντη-
σις δίδεται κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς τοῦ τμήματος
πλειοψηφίας, ἀλλὰ συνοδευομένη πάντοτε καὶ ὑπὸ
τῆς ἐκθέσεως τοῦ εισηγητοῦ.

Τὰ εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας παρευρισκόμενα
ἐπίτιμα μέλη δὲν ἔχουσι ψήφον.

10. Εἰς πάσας τὰς λοιπὰς συνεδριάσεις ἔχουσιν
εἵσοδον πάντα τὰ ἐπιδημούντα ἀντεπιστέλλοντα μέλη,
ὡς καὶ πᾶς ὃν μέλος τακτικόν ἤθελε δι' ἐκείνην τὴν
συνεδριάσιν παρουσιάσει εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτοπρο-
σώπως ἢ διὰ γραμματίου.

Ὁφεῖλει δὲ ἢ παρευρίσκηται εἰς αὐτάς πᾶν τα-
κτικὸν μέλος, ἢ ἐγγράφως νὰ προδικαιολογήσῃ τὴν
ἀπουσίαν του. Ὁ δ' ἄνευ τούτου ἀπουσιάζων κατα-
βάλλει εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀκαδημίας τὸ ἀποσι-
στικόν, εἰς 5 δραχμὰς πρὸς τὸ παρὸν ὀριζόμενον·
στερεῖται δὲ συγχρόνως καὶ τοῦ ἐκκλησια-
στικοῦ, ὅταν τοῦτο θέλῃ ὑπάρξει.

Τοῦ ἀπουσιαστικοῦ εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι οἱ ἐπὶ 25
ἔτη τακτικὰ μέλη διατελέσαντες.

11. Εἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας δηλοῦνται ὑπὸ
τοῦ προεδρεύοντος αἱ εἰς τὸ τμήμα ὑποβληθεῖσαι ὑποθέ-